

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (Kingdom of Saudi Arabia)

เมืองหลวง ญะดิด

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูด 16-33 องศาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูด 34-56 องศาตะวันออก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอาระเบีย ซึ่งคั่นระหว่างทะเลแดงกับอ่าวอาหรับ (หรืออ่าวเปอร์เซีย) มีพื้นที่ประมาณ 2,149,690 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 14 ของโลก และใหญ่กว่าไทยประมาณ 4 เท่า ญะดิดอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 5,733 กม. มีชายแดนทางบกยาว 4,272 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,410 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจอร์แดน (731 กม.) และอิรัก (811 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย (มีชายฝั่งยาวประมาณ 650 กม.) และมีชายแดนทางบกติดกับคูเวต (221 กม.) กาตาร์ (87 กม.) และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (457 กม.)
ทิศใต้	ติดกับเยเมน (1,307 กม.) และโอมาน (658 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับทะเลแดง (มีชายฝั่งยาวประมาณ 1,760 กม.)

ภูมิประเทศ พื้นที่กว้างใหญ่ประมาณ 80% ของคาบสมุทรอาระเบีย ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย ไม่มีแม่น้ำและทะเลสาบ จึงมีพื้นที่เพาะปลูกเพียง 1.67% น้ำที่ใช้อุปโภคและบริโภคประมาณ 60-70% มาจากการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล (กำลังผลิตวันละ 5.7 ล้านลูกบาศก์เมตร มากที่สุดในโลก) ประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นตามพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งทางตะวันออกและตะวันตก รวมทั้งพื้นที่โอเอซิสที่อยู่ลึกเข้าไปด้านในของคาบสมุทรอาระเบีย ภาคตะวันตกเป็นที่ราบสูง ซึ่งแผ่นดินยกตัวจากทะเลแดงไปจนจรดเทือกเขาอัลฮิญาซที่ทอดตัวเป็นแนวยาวไปตามคาบสมุทรอาระเบีย ภาคตะวันตกเฉียงใต้เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยภูเขาสูงหลายลูก ความสูงเฉลี่ยประมาณ 3,000 ม. รวมทั้งภูเขาเซาเดฮ์ ซึ่งเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในประเทศ สูงถึง 3,200 ม. ภาคกลางเป็นที่ราบสูงนัจญด์ ที่ราบขนาดใหญ่ และมีโอเอซิสอยู่กระจัดกระจาย เป็นที่ตั้งของเมืองหลวง ภาคตะวันออกส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มซึ่งเต็มไปด้วยทรายและโชดหินต่อเนื่องไปจนจรดชายฝั่งอ่าวเปอร์เซีย ภาคใต้เป็นทะเลทรายทुरกันดารจนแทบไม่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ โดยรู้จักกันในชื่อ อีร์รูกอัลคอลลี (Empty Quarter) ทะเลทรายที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีพื้นที่ 647,500 ตร.กม.

ภูมิอากาศ แห้งแล้งและมีอุณหภูมิสูงมากในเวลากลางวันและต่ำมากในเวลากลางคืน ยกเว้นพื้นที่ชายฝั่งทะเลแดงทางตะวันตกที่มีอากาศชุ่มชื้น ภาคตะวันตกเฉียงใต้มีอากาศดี ประชาชนนิยมสร้างที่พักตากอากาศ โดยเฉพาะที่เมืองอับฮา อุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศช่วงฤดูร้อนประมาณ 45 องศาเซลเซียส แต่ในพื้นที่ทะเลทรายอาจสูงถึง 55 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วงอยู่ที่ 29 องศาเซลเซียส โดยฤดูใบไม้ผลิประมาณ มี.ค.-พ.ค. ฤดูร้อนประมาณ พ.ค.-ก.ย. ฤดูใบไม้ร่วงประมาณ ก.ย.-พ.ย. (อาจมีฝนตกช่วง ต.ค.) และฤดูหนาวประมาณ พ.ย.-มี.ค. (อาจมีหิมะตกบนพื้นที่ภูเขาสูงในภาคตะวันตกของประเทศ) ภัยธรรมชาติสำคัญคือ พายุทราย

ประชากร 34,218,169 คน (ประมาณการปี 2562 ของสำนักงานสถิติซาอุดีอาระเบีย) โดยเป็นผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ 37% ประชากรมีเชื้อสายอาหรับ 90% และแอฟโฟร-เอเชีย 10% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ: วัยเด็ก (0-14 ปี) 25.74% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 70.94% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.32% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 75.7 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 74.2 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 77.3 ปี อัตราการเกิด 15.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.63% (ประมาณการปี 2561)

ศาสนา ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม ส่วนใหญ่เป็นซุนนี 85-90% และมีชีอะฮ์ประมาณ 10-15%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ แต่มีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวางในการติดต่อทางธุรกิจ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95.33% (ปี 2560 ของธนาคารโลก) งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 6% ของ GDP มีโรงเรียนรัฐบาลทั่วประเทศรวม 38,368 แห่ง วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ทั้งของรัฐและเอกชนทั่วประเทศรวม 58 แห่ง รัฐบาลให้การศึกษามัธยมศึกษา ครบคลุมทั้งค่าเล่าเรียน ค่าตำรา ค่ารักษาพยาบาล และทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ โดยมีนักศึกษาชาวซาอุดีอาระเบียที่รับทุนของรัฐบาลภายใต้โครงการ King Abdullah Scholarship Program (KASP) ศึกษาอยู่ในสถาบันระดับอุดมศึกษาชั้นนำทั่วโลกกว่า 175,000 คน ทั้งนี้ การศึกษาวิชาศาสนาอิสลามยังคงเป็นแกนหลักของระบบการศึกษา โดยหลักสูตรอิสลามศึกษาของซาอุดีอาระเบียเป็นที่แพร่หลายและได้รับการถ่ายทอดไปยังโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทั่วโลก

การก่อตั้งประเทศ ความพยายามสถาปนาราชอาณาจักรขึ้นมาโดยอ้างความชอบธรรมที่จะทำให้ชาวอาหรับในคาบสมุทรอาระเบียกลับมาอยู่ภายใต้การปกครองแบบรัฐอิสลามเพียงหนึ่งเดียวอีกครั้ง เริ่มปรากฏขึ้นจากการที่มุฮัมมัด อิบน์ ซะอูด เจ้าเมืองอัดดีรียะฮ์ (อยู่ในอิรักในปัจจุบัน) สถาปนาราชวงศ์อาลซะอูดขึ้นเมื่อปี 2287 โดยได้รับการสนับสนุนจากเชค มุฮัมมัด อิบน์ अबดุลวะฮาบ ซึ่งถูกขนานนามว่า เป็นผู้ให้กำเนิดแนวทางวะฮาบี (มีความหมายว่า ผู้ปฏิบัติตามแบบอย่างของเชค มุฮัมมัด อิบน์ अबดุลวะฮาบ) อย่างไรก็ตาม ความพยายามดังกล่าวต้องเผชิญอุปสรรคจากการที่ต้องต่อสู้แย่งชิงอำนาจกับอียิปต์ อาณาจักรออตโตมัน (อูษมานียะฮ์) และราชวงศ์อื่น ๆ ในคาบสมุทรอาระเบีย จนกระทั่งสมเด็จพระราชาธิบดี अबดุลอะซีซ บิน अबดุลเราะห์มาน อาลซะอูดหรือ “อิบน์ ซะอูด” ทรงรวบรวมดินแดนส่วนใหญ่ในคาบสมุทรอาระเบียได้สำเร็จ และสถาปนาดินแดนเหล่านี้เป็นราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ตามชื่อราชวงศ์อาลซะอูด เมื่อ 23 ก.ย. 2475 โดยมีริยาดเป็นเมืองหลวงมาจนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 23 ก.ย. (วันประกาศการรวมราชอาณาจักรเมื่อปี 2475)

การเมือง ปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (Absolute Monarchy) มีสมเด็จพระราชาธิบดี (Malik) ทรงเป็นพระประมุขของรัฐ อีกทั้งทรงเป็นหัวหน้ารัฐบาลด้วยการทรงดำรงตำแหน่ง นรม. อย่างไรก็ตาม พระราชอำนาจของสมเด็จพระราชาธิบดียังคงถูกจำกัดอยู่ภายใต้บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม (ชะรีอะฮ์) และราชประเพณีของราชวงศ์อาลซะอูดที่จะต้องได้รับฉันทานุมัติจากสมาชิกพระราชวงศ์และผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา (อูลมะฮ์) ขณะเดียวกันมีความพยายามยกสถานะทางศาสนาของสถาบันกษัตริย์ซาอุดีอาระเบียให้โดดเด่นในโลกมุสลิมมากขึ้น โดยในรัชสมัยสมเด็จพระราชาธิบดีฟัยศัล บิน अबดุลอะซีซ ทรงประกาศพระองค์เป็น “ผู้พิทักษ์มัสยิดศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง” (The Custodian of the Two Holy Mosques) หมายถึง มัสยิดฮะรออม ที่นครมักกะฮ์ และมัสยิดนะบะวีย์ ที่มะดีนะฮ์ ศาสนสถานสำคัญที่สุดของศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ ยังทรงโปรดให้ใช้ตำแหน่งดังกล่าวแทนคำหน้าพระนามว่า “His Majesty” ทั้งนี้ ธรรมเนียมการเรียกขานดังกล่าวยังคงได้รับการปฏิบัติสืบมาจนถึงรัชสมัยปัจจุบันของสมเด็จพระราชาธิบดี ซัลมาน บิน अबดุลอะซีซ อาลซะอูด ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ 23 ม.ค. 2558

ฝ่ายบริหาร : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงขึ้นครองราชย์และดำรงตำแหน่ง นรม. ด้วยการสืบราชสันตติวงศ์โดยการรับรองของอูลมะฮ์ และทรงแต่งตั้ง ครม. (Council of Ministers) ที่มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกพระราชวงศ์ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการทำงานของภาคราชการ อย่างไรก็ตาม มีความพยายามสร้างระบบการสืบราชสมบัติให้รัดกุมเป็นระบบมากขึ้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการแย่งชิงราชสมบัติในอนาคต โดยในรัชสมัยสมเด็จพระราชาธิบดี अबดุลลฮ์ บิน अबดุลอะซีซ อาลซะอูด ทรงออกพระราชกฤษฎีกาเมื่อ ต.ค. 2549 จัดตั้งสภาบัยอะฮ์ (Allegiance Commission) ซึ่งเป็นกลุ่มสมาชิกพระราชวงศ์ระดับสูงที่มีบทบาทคัดเลือกบุคคลที่จะขึ้นครองราชย์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดีและมกุฎราชกุมารในอนาคต โดยการประชุมสภาบัยอะฮ์เมื่อ 21 มิ.ย. 2560 ที่ประชุมมีมติให้สถาปนาเจ้าชายมุฮัมมัด บิน ซัลมาน บิน अबดุลอะซีซ อาลซะอูด เป็นมกุฎราชกุมาร แทนเจ้าชายมุฮัมมัด บิน นะอ็ฟ บิน अबดุลอะซีซ อาลซะอูด ซึ่งถูกปลดออกจากตำแหน่งมกุฎราชกุมาร

ฝ่ายนิติบัญญัติ : สภาที่ปรึกษา (Consultative Council หรือ Majlis al-Shura) ประกอบด้วยสมาชิก 150 คน ทั้งหมดมาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี มีอำนาจออกกฎหมายอย่างจำกัด เนื่องจากกฎหมายส่วนใหญ่จะประกาศใช้ด้วยการออกมติ ครม. ที่ได้รับการรับรองโดยสมเด็จพระราชาธิบดี นอกจากนี้ ยังไม่มีระบบพรรคการเมืองในซาอุดีอาระเบีย แต่มีการรวมกลุ่มผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเรียกร้องทางการเมือง ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มธุรกิจน้ำมัน และกลุ่มมรดกเพื่อสิทธิสตรี

ฝ่ายตุลาการ : ใช้ระบบศาลศาสนาตามกฎหมายชะรีอะฮ์ของศาสนาอิสลามทั้งคดีแพ่งและอาญา โดยยึดหลักนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกฮ์) ของสำนักคิดฮัมบาลี ผู้พิพากษามาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดีตามคำแนะนำของสภายุติธรรมสูงสุด (Supreme Council of Justice) ซึ่งประกอบด้วยคณะผู้พิพากษาและผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย 10 คน ทั้งนี้ ความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ขณะที่สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีพระราชอำนาจเด็ดขาดในการพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิด

เศรษฐกิจ การค้นพบแหล่งน้ำมันในซาอุดีอาระเบียเมื่อ 3 มี.ค. 2481 กลายเป็นแหล่งที่มาแห่งความมั่งคั่งของประเทศ อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่ทำให้ซาอุดีอาระเบียมีอำนาจต่อรองในเวทีระหว่างประเทศมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งหลังจากมีการรวมตัวของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันเพื่อผูกขาดการส่งออกน้ำมันในนามกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) เมื่อปี 2503 แม้ว่าปัจจุบันซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในสันนิบาตอาหรับจากการที่อุตสาหกรรมน้ำมันของประเทศมีสัดส่วนมากถึง 45% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และการส่งออกน้ำมันก็มีสัดส่วนกว่า 90% ของการส่งออกทั้งหมดของประเทศ รวมทั้งยังเป็นแหล่งที่มาของรายได้ภาครัฐเกือบ 90% แต่รัฐบาลซาอุดีอาระเบียก็พยายามส่งเสริมการสร้างหลากหลายทางเศรษฐกิจในประเทศให้มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาทรัพยากรน้ำมันที่อาจหมดลงและลดความเสี่ยงจากการต้องเผชิญกับความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกในอนาคต ทั้งนี้ ปัญหาราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลงเกือบ 50% นับตั้งแต่ มิ.ย. 2557 ส่งผลให้การจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลซาอุดีอาระเบียลดลงจนทำให้รัฐบาลซาอุดีอาระเบียต้องอนุมัติงบประมาณประจำปี 2558 แบบขาดดุลเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2554 รวมทั้งประกาศลดการอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิง สินค้าอุปโภคและบริโภคภายในประเทศ เพื่อลดภาระรายจ่ายภาครัฐ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกจะปรับตัวเพิ่มขึ้นในห้วงปี 2560 แต่รัฐบาลซาอุดีอาระเบียยังคงอนุมัติงบประมาณประจำปีแบบขาดดุลต่อเนื่องจนถึงปี 2562

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ ของรัฐบาลซาอุดีอาระเบีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังการเข้าเป็นสมาชิก WTO เมื่อ ค.ศ. 2548 และการประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจ Saudi Vision 2030 เมื่อ เม.ย. 2559 คือ การปฏิรูปเศรษฐกิจภายในประเทศด้วยการแปรรูปกิจการด้านการพลังงานและโทรคมนาคมเพื่อเพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจแก่ภาคเอกชน การสร้างหลากหลายทางเศรษฐกิจด้วยการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านอื่น ๆ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากส่งออกน้ำมันเพียงอย่างเดียว โดยให้ความสำคัญกับการผลิตปิโตรเคมี เวชภัณฑ์ การท่องเที่ยว การบริการทางการเงิน การศึกษาและการวิจัย รวมถึงการสร้างเมืองเศรษฐกิจแห่งใหม่หลายแห่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ เพื่อรองรับนโยบายการสร้างหลากหลายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมทั้งส่งเสริมการจ้างงานชาวซาอุดีอาระเบีย (Saudization) เพื่อลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติที่มีสัดส่วนเกือบ 80% ของแรงงานทั้งหมด อาทิ การประกาศโครงการสร้างเมืองใหม่ NEOM ในภาคตะวันตกของประเทศ เมื่อ ค.ศ. 2560 พื้นที่ 26,500 ตร.กม. งบประมาณกว่า 500,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กำหนดจะสร้างให้แล้วเสร็จภายในปี 2568

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ ปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 266,200 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากเวเนซุเอลา) กำลังการผลิตวันละ 10.425 ล้านบาร์เรล (อันดับ 3 ของโลก รองจากสหรัฐฯ และรัสเซีย) และส่งออกวันละ 7.38 ล้านบาร์เรล (อันดับ 1 ของโลก) สำหรับก๊าซธรรมชาติมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้ว 8.619 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร (อันดับ 4 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 118,000 ล้านลูกบาศก์เมตร แต่เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศทั้งหมด นอกจากนี้ ยังมีแร่เหล็ก ทองคำ และทองแดง

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เรียลซาอุดีอาระเบีย (Saudi Arabian Riyal-SAR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 3.75 เรียล : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 8.08 บาท : 1 เรียล (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 779,290 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.6%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 34,216 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทุนสำรองทองคำและเงินตราต่างประเทศ : 509,469 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 22,870 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : ติดลบ 1.1%

แรงงาน : 14.3 ล้านคน (ประมาณการปี 2562 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ)

อัตราการว่างงาน : 5.9%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 164,084 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อปี 2561 ของ WTO)

มูลค่าการส่งออก : 299,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมัน (74.4%) สินค้าอุตสาหกรรม (19.3%) เช่น

พลาสติกโพลีเอสเตอร์ ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร (1.8%) เช่น น้ำผลไม้ นม ขนมอบ และอื่น (4.5%)

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สิงคโปร์ อินเดีย เบลเยียม ตุรกี คูเวต อียิปต์ บาห์เรน สหรัฐฯ มาเลเซีย และจอร์แดน

มูลค่าการนำเข้า : 135,016 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : สินค้าอุตสาหกรรม (67.6%) เช่น เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ และยานยนต์

ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร (15%) เช่น ข้าว เนื้อสัตว์ปีก เชื้อเพลิงรวมถึงน้ำมัน (5.5%) และอื่น ๆ (11.9%) เช่น เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เฟอร์นิเจอร์

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : สหภาพยุโรป (EU) จีน สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินเดีย ตุรกี คูเวต อียิปต์ และบาห์เรน

การทหาร เมื่อปี 2561 ซาอุดีอาระเบียใช้งบประมาณด้านการทหาร 82,933 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (10.77% ของ GDP) มากเป็นอันดับ 3 ของโลก และมากเป็นอันดับ 1 ของภูมิภาคตะวันออกกลาง กองทัพอากาศซาอุดีอาระเบียมีกำลังพลไม่มากนัก แต่มียุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยที่สุดประเทศหนึ่งในโลก อาวุธและเทคโนโลยีส่วนใหญ่นำเข้าจากต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐฯ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เยอรมนี อิตาลี สเปน สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น จีน รัสเซีย ปากีสถาน และบราซิล และมีบางส่วนที่พัฒนาขึ้นเอง

ซาอุดีอาระเบียมีกองทัพแห่งชาติ (Saudi Armed Forces) อยู่ในกำกับของกระทรวงกลาโหม ประมาณ 127,000 นาย ประกอบด้วย

- ทบ. กำลังพลประมาณ 75,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังรุ่น AMX-30 จำนวน 140 คัน รุ่น M1A2/A2S Abrams จำนวน 370 คัน และรุ่น M60A3 จำนวน 390 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะรุ่น AML-60/AML-90 จำนวน 300 คัน รถทหารราบรุ่น AMX-10P จำนวน 380 คัน รุ่น M2A2 Bradley จำนวน 380 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะรุ่น M113A4 จำนวน 1,190 คัน รุ่น M3 Panhard จำนวน 150 คัน และรุ่น AF-40-8-1 Al-Fahd ประมาณ 40 คัน ยานยนต์อเนกประสงค์หุ้มเกราะรุ่น Aravis จำนวน

73 คัน รุ่น M-ATV จำนวน 160 คัน รุ่น Terradyne (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และรุ่น Al-Shibl 2 ซึ่งผลิตขึ้นเอง (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น AU-F-1 จำนวน 60 กระบอก รุ่น M109A1/A2 จำนวน 110 กระบอก รุ่น PLZ-45 จำนวน 54 กระบอก รุ่น M114 จำนวน 50 กระบอก รุ่น M198 จำนวน 60 กระบอก และรุ่น M115 จำนวน 8 กระบอก อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถังรุ่น AMX-10P มากกว่า 90 ลูก รุ่น VCC-1 ITOW จำนวน 200 ลูก รุ่น M-ATV รุ่น ASTROS II Mk3 จำนวน 60 กระบอก รุ่น Hyeongung รุ่น TOW-2A รุ่น Carl Gustav รุ่น M67 และรุ่น M40A1 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) เครื่องยิงลูกระเบิดรุ่นและขนาดต่าง ๆ รวมจำนวน 367 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้อากาศยานรุ่น Crotale และรุ่น FIM-92A (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) นอกจากนี้ ยังมีเฮลิคอปเตอร์รุ่นต่าง ๆ ประจำการใน ทบ. จำนวนรวม 114 เครื่อง

- ทร. กำลังพลประมาณ 13,500 นาย ในจำนวนนี้เป็นนาวิกโยธิน 3,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือพิฆาต (DDGHM) ชั้น Al Riyadh จำนวน 3 ลำ เรือฟริเกต (FFGHM) ชั้น Madina จำนวน 4 ลำ เรือคอร์เวต (FSG) ชั้น Badr จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์เร็วติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถี (PCFG) ชั้น Al Saddiq จำนวน 9 ลำ เรือลาดตระเวน (PB) ชั้น Halter Marine จำนวน 17 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด (MHC) ชั้น Al Jawf จำนวน 3 ลำ เรือระบายพลชนดกกลาง (LCM) จำนวน 3 ลำ เรือระบายพลขนาดใหญ่ (LCU) ชั้น Al Qiaq จำนวน 4 ลำ เรือเติมน้ำมัน ชั้น Boraida จำนวน 2 ลำ เรือสนับสนุนปฏิบัติการทางเรือรุ่นต่าง ๆ มากกว่า 10 ลำ นอกจากนี้ ยังมีเฮลิคอปเตอร์รุ่นต่าง ๆ สนับสนุนปฏิบัติการทางเรือ ประจำการใน ทร. จำนวนรวม 46 เครื่อง และขีปนาวุธต่อต้านเรือผิวน้ำแบบอากาศสู่อากาศ (AShM) รุ่น AM39 Exocet และรุ่น AD-15TT (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

- ทอ. กำลังพลประมาณ 20,000 นาย อากาศยานและยุทโธปกรณ์ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) รุ่น F-15C Eagle จำนวน 56 เครื่อง และรุ่น F-15D Eagle จำนวน 25 เครื่อง เครื่องบินขับไล่และโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-15S Eagle จำนวน 67 เครื่อง รุ่น F-15SA Eagle มากกว่า 47 เครื่อง และรุ่น Typhoon จำนวน 71 เครื่อง เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน (ATK) รุ่น Tornado IDS จำนวน 69 เครื่อง เครื่องบินรบสอดแนม (ISR) รุ่น Tornado GR1A จำนวน 12 เครื่อง และรุ่น Beech 350ER King Air มากกว่า 2 เครื่อง เครื่องบินสนับสนุนภารกิจเตือนภัยและควบคุมปฏิบัติการทางอากาศ (AEW&C) รุ่น E-3A Sentry จำนวน 5 เครื่อง และรุ่น Saab 2000 Erieye จำนวน 2 เครื่อง เครื่องบินลาดตระเวนและหาข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELINT) รุ่น RE-3A จำนวน 1 เครื่อง และรุ่น RE-3B จำนวน 1 เครื่อง เครื่องบินเติมน้ำมันกลางอากาศและเครื่องบินลำเลียง (TKR/TPT) รุ่น A330 MRTT จำนวน 6 เครื่อง รุ่น KC-130H จำนวน 7 เครื่อง รุ่น KC-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น KE-3A จำนวน 7 เครื่อง รุ่น C-130H จำนวน 30 เครื่อง และรุ่นอื่น ๆ มากกว่า 14 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (MRH) รุ่น Bell 412 จำนวน 15 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์แบบลำเลียง (TPT) รุ่น AS532 Cougar จำนวน 10 เครื่อง รุ่น Bell 212 จำนวน 20 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับลาดตระเวนติดอาวุธ (CISR) รุ่น Gongji-1 และรุ่น CH-4 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อากาศยานไร้คนขับปฏิบัติการลาดตระเวน (ISR) รุ่น Falco (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (ASM) รุ่น AGM-65 Maverick และรุ่น AR-1 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ขีปนาวุธต่อต้านเรือผิวน้ำแบบอากาศสู่อากาศ (AShM) รุ่น Sea Eagle รุ่น AGM-48L และรุ่น Harpoon II (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น AIM-9P/L Sidewinder รุ่น AIM-9X Sidewinder II รุ่น IRIS-T รุ่น AIM-7 Sparrow และรุ่น AIM-120C AMRAAM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยต่อต้านเรดาร์ (ARM) รุ่น ALARM และจรวดร่อน (ALCM) รุ่น Storm Shadow (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) นอกจากนี้ยังมีระเบิดนำวิถีทำลายภาคพื้นดิน (BOMBS) รุ่น GBU10/12 Paveway II/IV และรุ่น GBU-31 JDAM และรุ่น FT-9 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

- หน่วยป้องกันภัยทางอากาศ กำลังพล 16,000 นาย แยกตัวจาก ทบ. ตั้งแต่ปี 2524 มีกองบัญชาการใต้ดินที่ริยาด ทำหน้าที่ประสานงานและควบคุมเครือข่ายระบบเรดาร์ป้องกันภัยทางอากาศที่ได้รับการยอมรับว่าทันสมัยที่สุดในโลก มีอาวุธและระบบเรดาร์ป้องกันภัยทางอากาศที่สำคัญ ได้แก่ อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้อากาศยานแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น MIM-140D/F Patriot PAC-2GEM/PAC3 (พิสัยไกล) รุ่น MIM-23B I-HAWK (พิสัยกลาง) รุ่น Crotales รุ่น Shahine (พิสัยใกล้) รุ่น M1097 รุ่น Avenger และรุ่น Mistral (พิสัยใกล้และใช้อินฟราเรดนำวิถี) ซึ่งมีจำนวนรวมกันมากกว่า 800 ลูก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่นต่าง ๆ มากกว่า 1,070 กระบอก

- กองกำลังขีปนาวุธทางยุทธศาสตร์ กำลังพล 2,500 นาย ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2530 มีกองบัญชาการใต้ดินที่กรุงริยาด เป็นหน่วยทหารด้านขีปนาวุธของซาอุดีอาระเบีย ทำหน้าที่บัญชาการและควบคุมการโจมตีด้วยขีปนาวุธภาคพื้นดิน มีขีปนาวุธสำคัญ ได้แก่ ขีปนาวุธพิสัยปานกลาง (IRBM) รุ่น DF-3 มากกว่า 10 ลูก (พิสัยทำการ 3,500-5,500 กม.) และขีปนาวุธพิสัยกลาง (MRBM) รุ่น DF-21 (พิสัยทำการ 1,000-3,500 กม.) แต่ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน

นอกจากนี้ยังมีกองกำลังที่เป็นอิสระจากการบังคับบัญชาของกระทรวงกลาโหม เช่น

- กองกำลังพิทักษ์ชาติ (National Guard หรือ White Army) เป็นกองกำลังส่วนพระองค์ของสมเด็จพระราชาธิบดี ก่อตั้งขึ้นมาคานอำนาจกับกองทัพแห่งชาติ ได้รับการยกสถานะขึ้นเป็น “กระทรวงพิทักษ์ชาติ” (Ministry of National Guard) เมื่อปี 2556 กำลังพลประมาณ 100,000 นาย ซึ่งถูกคัดเลือกจากชนเผ่าต่าง ๆ ที่ภักดีต่อสมเด็จพระราชาธิบดีและสมาชิกพระราชวงศ์ อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของสมาชิกพระราชวงศ์ระดับสูง มีหน้าที่ต่อต้านภัยคุกคามทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ เช่น การอารักขาสมาชิกพระราชวงศ์อาลชะอูด การต่อต้านความพยายามก่อรัฐประหาร การปกป้องสถานที่ที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ และการอารักขาสถานที่สำคัญในมักกะฮ์และมะดีนะฮ์ ไม่มีรถถังประจำการ แต่มียานยนต์หุ้มเกราะหลายพันคัน ขีปนาวุธต่อต้านรถถังรุ่น LAV-AT จำนวน 182 ลูก รุ่น TOW-2A และรุ่น M47 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่และเครื่องยิงลูกระเบิดรุ่นและขนาดต่าง ๆ มากกว่า 350 กระบอก ระบบป้องกันภัยทางอากาศรุ่น M167 Vulcan จำนวน 20 กระบอก อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (ASM) รุ่น AGM-114R (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และยังมีเฮลิคอปเตอร์โจมตีและเครื่องบินเล็ก รวม 55 เครื่อง ประจำการในกองกำลังดังกล่าว

- กรมการทหารราชองครักษ์ มีสถานะเป็นกรมหนึ่งใน ทบ. ประกอบด้วยกองพันทหารราบเบา 3 กองพัน แต่มีภารกิจพิเศษในการปกป้องราชวงศ์อาลชะอูด และถวายรายงานโดยตรงต่อสมเด็จพระราชาธิบดี มิใช่ รวม.กระทรวงกลาโหม ด้วยเหตุนี้ จึงมีมาตรการรักษาความปลอดภัยด้วยการมีเครือข่ายการสื่อสารแยกต่างหากจาก ทบ.

- กองกำลังระงับเหตุฉุกเฉิน (หน่วยปฏิบัติการพิเศษของกระทรวงกลาโหม) กำลังพล 500 นาย ภารกิจหลักในช่วงแรกหลังจากก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2515 คือ การควบคุมฝูงชนที่พยายามก่อจลาจล รวมทั้งสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามการค้ายาเสพติดและอาชญากรรมต่าง ๆ แต่หลังจากเกิดเหตุโจมตีของผู้ก่อการร้ายในซาอุดีอาระเบียเป็นครั้งแรกที่ริยาด เมื่อปี 2538 มีการปรับภารกิจของกองกำลังให้เน้นปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายเป็นหลัก ปัจจุบันมีศูนย์ต่อต้านการก่อการร้ายของกองกำลังระงับเหตุฉุกเฉินทั้งสิ้น 13 แห่งทั่วประเทศ

- กองกำลังรักษาความมั่นคงชายแดนและชายฝั่ง กำลังพลรวม 15,000 คน อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทย มีศูนย์บัญชาการอยู่ที่ริยาด ภารกิจหลัก คือ การดูแลรักษาความปลอดภัยชายแดนซึ่งติดกับเยเมน อิรัก รวมทั้งชายฝั่งแถบทะเลแดง และอ่าวเปอร์เซีย เพื่อป้องกันภัยคุกคามจากกลุ่มก่อการร้าย การค้ายาเสพติด และผู้ลักลอบเข้าเมือง

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) การก่อการร้ายสากล โดยเฉพาะในห้วงปี 2557 จนถึงปี 2561 เซลล์ก่อการร้ายของกลุ่ม Islamic State (IS) ก่อเหตุโจมตีในซาอุดีอาระเบียด้วยระเบิดฆ่าตัวตายและกราดยิง และพยายามก่อเหตุโจมตีศาสนสถานของชาวชีอะฮ์ เจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานความมั่นคง สถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศ ในซาอุดีอาระเบีย และสถานที่สำคัญในซาอุดีอาระเบีย โดยมีการวางแผนและสั่งการจากต่างประเทศ เช่น เหตุโจมตีเมื่อ 8 ก.ค. 2561 กลุ่ม IS อ้างก่อเหตุยิงโจมตีด้านตรวจความปลอดภัยบนถนนในจังหวัด Al Qassim ทางภาคกลางของซาอุดีอาระเบีย ส่งผลให้เจ้าหน้าที่เสียชีวิต 1 คนและชาวบังคลาเทศเสียชีวิต 1 คน ขณะที่ผู้ก่อเหตุถูกเจ้าหน้าที่ยิงตอบโต้เสียชีวิต 2 คน และบาดเจ็บ 1 คน ทั้งนี้ ซาอุดีอาระเบียเร่งดำเนินมาตรการกวาดล้างเครือข่ายกลุ่ม IS ในประเทศอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2558 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ ซาอุดีอาระเบียยังห่วงกังวลและติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (Al Qaida in the Arabian Peninsula-AQAP) ซึ่งเป็นกลุ่มสาขาของอัลกออิดะฮ์ที่มีฐานที่มั่นในเยเมนที่มีพรมแดนติดภาคใต้ของซาอุดีอาระเบีย

2) การขยายอิทธิพลของอิหร่าน โดยซาอุดีอาระเบียเชื่อว่าอิหร่านพยายามขยายเขตอิทธิพลเข้าสู่ประเทศรอบอ่าวอาหรับด้วยการสนับสนุนขบวนการเคลื่อนไหวของชาวชีอะฮ์เพื่อต่อต้านรัฐบาลและสถาบันกษัตริย์ในประเทศรัฐรอบอ่าวอาหรับ เฉพาะอย่างยิ่งซาอุดีอาระเบียเชื่อว่าอิหร่านสนับสนุนกลุ่มกบฏชาวชีอะฮ์เผ่าฮุซัยในเยเมนให้ก่อรัฐประหารและบุกยึดชานาเมืองหลวงของเยเมนที่มีพรมแดนติดซาอุดีอาระเบีย ทำให้ซาอุดีอาระเบียตัดสินใจให้ความช่วยเหลือด้านการทหารแก่รัฐบาลเยเมน ด้วยการใช้อุปกรณ์ทางอากาศเพื่อปราบปรามกลุ่มกบฏเผ่าฮุซัยมาตั้งแต่ปี 2558 ขณะที่กลุ่มกบฏฮุซัยตอบโต้ซาอุดีอาระเบีย ด้วยการยิงปืนใหญ่และขีปนาวุธข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีพื้นที่ทางภาคใต้ จนถึงริยาด (เมืองหลวงซึ่งตั้งอยู่เกือบใจกลางประเทศ) มักกะฮ์และเจดดาห์ (ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของซาอุดีอาระเบีย) รวมถึงส่ง UAVs ข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีเป้าหมายทางทหาร โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ ทำอากาศยาน แหล่งผลิตน้ำมันในซาอุดีอาระเบียตั้งแต่ปี 2559 โดยเหตุโจมตีครั้งล่าสุดเมื่อ 14 ก.ย. 2562 กลุ่มกบฏเผ่าฮุซัยอ้างว่าส่ง UAVs รวม 10 ลำ เข้าไปโจมตีโรงงานแปรรูปน้ำมัน 2 แห่งในภาคตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFDB, AFESD, AMF, BIS, CAEU, CP, FAO, G-20, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, OPEC, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO, WTO นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของ IOM และ OAS

การขนส่งและโทรคมนาคม ทำอากาศยาน 214 แห่ง โดยมีทำอากาศยานนานาชาติสำคัญ ได้แก่ ทำอากาศยาน King Fahd ที่ดัมมาม ทำอากาศยาน King Abdulaziz ที่เจดดาห์ (ญิดดะฮ์) ทำอากาศยาน King Khalid ที่ริยาด ทำอากาศยาน Prince Mohammad bin Abdulaziz ที่มะดีนะฮ์ ทำอากาศยาน Prince Abdul Mohsin bin Abdulaziz ที่เมืองยันบูในมะดีนะฮ์ ทำอากาศยาน Al-Ahsa ในจังหวัด Al-Hofuf (ภาคตะวันออก) และ ทำอากาศยาน Prince Nayef Bin Abdulaziz ที่ Buraidah ในจังหวัด Al-Qassim (ภาคกลาง) นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือ 9 แห่ง โดยมีท่าเรือสำคัญอยู่ที่ดัมมาม อัลญุบบัยล์ เจดดาห์ และยันบู เส้นทางรถไฟระยะทาง 6,890 กม. ถนนระยะทาง 232,500 กม. (ประมาณการปี 2562 ของกระทรวงคมนาคมซาอุดีอาระเบีย) ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 21,000 กม. (ประมาณการปี 2562 ของ Saudi Aramco ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันแห่งชาติ)

การโทรคมนาคม : มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 5.387 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 41.31 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 93.3% ของจำนวนประชากรทั้งหมด 34.21 ล้านคน (ประมาณการปี 2562 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +966 รหัสอินเทอร์เน็ต .sa

การเดินทาง สายการบินทั้งของไทยและซาอุดีอาระเบียไม่มีบริการเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพฯ-ริยาด จึงต้องใช้บริการของสายการบินอื่น เช่น Oman Air ของโอมาน (ระยะเวลาการบิน 10 ชม. รวมเวลาแวะพักที่มัสกัต โอมาน) Gulf Air ของบาห์เรน (ระยะเวลาการบิน 11 ชม. รวมเวลาแวะพักที่มานามา บาห์เรน) Qatar Airways ของกาตาร์ (ระยะเวลาการบิน 11 ชม. 45 นาที รวมเวลาแวะพักที่โดฮา กาตาร์) Emirates ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ระยะเวลาการบิน 13 ชม. รวมเวลาแวะพักที่ดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) และ Egypt Air (ระยะเวลาการบิน 15 ชม. 40 นาที รวมเวลาแวะพักที่ไคโร อียิปต์) เวลาที่ซาอุดีอาระเบียช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ต้องการเดินทางเข้าซาอุดีอาระเบียต้องขอรับการตรวจลงตรา เว็บไซต์ท่องเที่ยว <http://www.sauditourism.sa/en/Pages/default.aspx>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) ทิศทางและแนวโน้มการพัฒนาและปฏิรูปประเทศในทศวรรษ 2559 - 2573 ภายใต้ยุทธศาสตร์ Saudi Vision 2030 ที่มีกษัตริษราชกุมารมูฮัมมัด บิน ซัลมาน (MbS) รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม (พระราชโอรสของสมเด็จพระราชาธิบดีซัลมาน) ทรงประกาศใช้มาตั้งแต่ 26 เม.ย. 2559 โดยปัจจุบันมกุฎราชกุมาร MbS ทรงผลักดันการดำเนินนโยบายและมาตรการด้านต่าง ๆ ภายใต้ Saudi Vision 2030 เฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจที่มีเป้าหมายการลดการพึ่งพารายได้จากส่งออกน้ำมัน จึงมีการผลักดันนโยบายและมาตรการสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ เช่น การแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อดึงดูดการลงทุนและสร้างงานในประเทศ และการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวด้วยการเริ่มออก visa ประเภทท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกเมื่อ 27 ก.ย. 2562 เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ได้ปีละ 30 ล้านคน ภายในปี 2573 (ไม่นับรวมผู้แสวงบุญมุสลิมจากทั่วโลกที่เดินทางไปประกอบพิธีทางศาสนาในซาอุดีอาระเบียทุกปี) ขณะที่ด้านสังคม มกุฎราชกุมาร MbS ทรงผลักดันการเปลี่ยนแปลงประเทศจากสังคมที่เคร่งครัดหลักศาสนาให้เป็นประเทศอิสลามสายกลางที่เปิดกว้าง เช่น การอนุญาตให้ผู้หญิงสามารถขับรถในซาอุดีอาระเบียได้เป็นครั้งแรกเมื่อ มิ.ย. 2561 และการส่งเสริมการลงทุนในภาคธุรกิจบันเทิงที่ส่งผลให้มีการอนุญาตให้เปิดโรงภาพยนตร์ในซาอุดีอาระเบียได้เป็นครั้งแรกในรอบ 35 ปี เมื่อ เม.ย. 2561 และการจัดการแสดงคอนเสิร์ตของนักร้องชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียงในซาอุดีอาระเบียอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2561

2) การกระชับพระราชอำนาจของมกุฎราชกุมาร MbS โดยเฉพาะการที่มกุฎราชกุมาร MbS ทรงผลักดันการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของกลุ่มสมาชิกพระราชวงศ์และเจ้าหน้าที่ระดับสูงตั้งแต่ปี 2560 จนทำให้ทรงถูกกล่าวหาว่าใช้ประเด็นการทุจริตคอร์รัปชันเป็นข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรมในการปราบปรามบุคคลที่มีท่าทีเห็นต่างและไม่สนับสนุนพระองค์

3) ภาพลักษณ์ด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน เฉพาะอย่างยิ่งหลังจากเกิดกรณีเจ้าหน้าที่ระดับสูงซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดของมกุฎราชกุมาร MbS มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสังหารนายญะมาล บิน อะห์มัด คอซุกญี นักหนังสือพิมพ์ชาวซาอุดีอาระเบีย ที่ สกญ.ซาอุดีอาระเบีย/อิสตันบูล ตุรกี เมื่อ 2 ต.ค. 2561 ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของซาอุดีอาระเบีย โดยเฉพาะมกุฎราชกุมาร MbS ที่ทรงถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้สั่งการให้สังหารนายคอซุกญี เนื่องจากนายคอซุกญีมีบทบาทวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลซาอุดีอาระเบียและมกุฎราชกุมาร MbS นับตั้งแต่ทรงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมารเมื่อปี 2560

4) ความขัดแย้งระหว่างซาอุดีอาระเบียกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค ที่สำคัญคือ

4.1) ความขัดแย้งระหว่างซาอุดีอาระเบียกับอิหร่านมีแนวโน้มทวีความตึงเครียดขึ้นพิจารณาได้จากการที่ซาอุดีอาระเบียเชื่อมั่นว่า อิหร่านอยู่เบื้องหลังเหตุโจมตีโรงงานแปรรูปน้ำมัน 2 แห่งในภาคตะวันออกของซาอุดีอาระเบียเมื่อ 14 ก.ย. 2562 แม้ว่ากลุ่มกบฏเห่าฮูซีในเยเมนอ้างเป็นผู้ก่อเหตุ

โดยชาอูดีอาระเบียอ้างผลการตรวจสอบซาก UAVs และจรวดร่อน (LACM) ที่พบในที่เกิดเหตุ ว่าเป็นรุ่นที่อิหร่านผลิตและพัฒนา อีกทั้งทิศทางการโจมตีมาจากทางภาคเหนือของชาอูดีอาระเบีย มิใช่ภาคใต้ที่ติดกับภาคเหนือของเยเมนซึ่งเป็นฐานที่มั่นของกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี โดยก่อนหน้านี้ชาอูดีอาระเบียประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตและการค้ากับอิหร่านมาตั้งแต่ 3 ม.ค. 2559 หลังจากชาวอิหร่านชุมนุมประท้วงแสดงความไม่พอใจกรณีศาลชาอูดีอาระเบียมีคำตัดสินประหารชีวิตนักการศาสนานิกายชีอะฮ์ชาวชาอูดีอาระเบียในข้อหาก่อการร้ายและบุกเข้าไปวางเพลิง สอท.ชาอูดีอาระเบีย/เตหะราน

4.2) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างชาอูดีอาระเบีย ประเทศพันธมิตรใน GCC และอียิปต์กับกาตาร์ โดยชาอูดีอาระเบียร่วมกับบาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และอียิปต์ ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับกาตาร์ และใช้มาตรการลงโทษกาตาร์ด้วยการตัดการติดต่อทางบก ทางอากาศ และทางทะเลกับกาตาร์มาตั้งแต่ 5 มิ.ย. 2560 จากความไม่พอใจกรณีเจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์แสดงท่าทีสนับสนุนและเห็นอกเห็นใจกลุ่ม Muslim Brotherhood กลุ่มฮะมาสในฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ และกลุ่มฮิซบอลลอฮ์ในเลบานอนที่ได้รับการสนับสนุนจากอิหร่าน รวมทั้งทรงไม่เห็นด้วยกับการดำเนินนโยบายต่อต้านอิหร่านซึ่งกาตาร์เห็นว่าเป็นมหาอำนาจในโลกอิสลาม แต่ชาอูดีอาระเบีย บาห์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และอียิปต์ต่างเห็นว่าอิหร่านเป็นภัยคุกคาม จากการที่อิหร่านพยายามขยายอิทธิพลด้วยการใช้กลุ่มฮิซบอลลอฮ์และกลุ่มติดอาวุธชาวชีอะฮ์เข้าไปแทรกแซงสถานการณ์ในโลกอาหรับจนเกิดความวุ่นวายในหลายพื้นที่

ความสัมพันธ์ไทย-ชาอูดีอาระเบีย

ไทยและชาอูดีอาระเบียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 1 ต.ค. 2500 และดำเนินความสัมพันธ์กันอย่างราบรื่น จนกระทั่งเกิดคดีโจรกรรมเครื่องเพชรของเจ้าชายฟัยศ็อล บิน ฟูฮัด คดีฆาตกรรมนักการทูตชาอูดีอาระเบีย (3 คดี รวม 4 ศพ) และคดีการหายสาบสูญของนายอัมมัด อัลรูไวลี นักธุรกิจชาอูดีอาระเบีย ระหว่างปี 2532-2533 ส่งผลให้ชาอูดีอาระเบียมีมาตรการตอบโต้ไทยด้วยการห้ามชาวชาอูดีอาระเบียเดินทางมาไทย การไม่ตรวจลงตราให้ชาวไทยไปทำงานในชาอูดีอาระเบียเพิ่มขึ้น การไม่ตรวจลงตราหนังสือเดินทางแบบ Exit-re-entry Visa แก่แรงงานไทยในชาอูดีอาระเบียที่ประสงค์จะเดินทางกลับประเทศ และการลดระดับตัวแทนทางการทูตเป็นระดับอุปทูต

หลังจากเกิดปัญหาดังกล่าว ไทยพยายามประคับประคองมิให้ความสัมพันธ์เสื่อมถอยลงไปกว่าเดิมและมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยชาอูดีอาระเบียเริ่มอนุมัติการตรวจลงตราแก่นักธุรกิจไทยให้ไปร่วมงานแสดงสินค้าที่ริยาดและเจดดาห์ตั้งแต่ปี 2540 และการผ่อนคลายมาตรการตรวจลงตราหนังสือเดินทางแบบ Exit-re-entry Visa แก่แรงงานไทยในชาอูดีอาระเบียตั้งแต่ปี 2543 อย่างไรก็ตาม คดีโจรกรรมเครื่องเพชรของเจ้าชายฟัยศ็อล บิน ฟูฮัด และคดีฆาตกรรมนักการทูตชาอูดีอาระเบียในไทย หมดอายุความ (20 ปี) ไปตั้งแต่ปี 2552 และปี 2553 ตามลำดับ ยกเว้นคดีการหายตัวไปของนายอัลรูไวลีซึ่งกลายเป็นคดีพิเศษที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ตั้งแต่ 28 พ.ค. 2557 หลังจากผู้แทนทางการทูตชาอูดีอาระเบียประจำไทยและญาตินายอัลรูไวลี ไม่พอใจที่ศาลอาญาไทยมีคำพิพากษาเมื่อ 31 มี.ค. 2557 ยกฟ้องจำเลยในข้อหาลักพาตัวและฆาตกรรมนายอัลรูไวลี เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ และตั้งข้อสงสัยต่อการเปลี่ยนตัวผู้พิพากษาคดีดังกล่าวก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา เป็นเหตุให้รัฐบาลชาอูดีอาระเบียตัดสัมพันธ์กับอุปทูตชาอูดีอาระเบียประจำไทยกลับประเทศเมื่อ 18 ก.ค. 2557 และพิจารณาแต่งตั้งอุปทูตกลับมาปฏิบัติหน้าที่เมื่อ ก.ค. 2558 จนถึงปัจจุบัน ส่วนความคืบหน้าของคดีการหายตัวไปของนายอัลรูไวลี ศาลฎีกามีคำพิพากษาเมื่อ 22 มี.ค. 2562 ยืนตามศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ยกฟ้องจำเลยทั้งหมด เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ

การแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างสองประเทศ ฝ่ายไทยมีการเยือนชาติอาระเบียอย่างเป็นทางการ ครั้งหลังสุดคือ การเยือนชาติอาระเบียของนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รอง นรม.และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศไทย เพื่อเข้าร่วมพิธีพระศพมกุฎราชกุมารนะอ็ีฟ เมื่อ มิ.ย. 2555 ส่วนการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของฝ่ายชาติอาระเบียที่สำคัญคือ การเยือนไทยของนายอาดิล อัลญูเบอร์ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ชาติอาระเบีย ระหว่าง 8-10 ต.ค. 2559 เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD Summit) ครั้งที่ 2 ที่กรุงเทพฯ รวมทั้งพบหารือร่วมกับ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นรม.ไทย และเจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ บิน ซัลมาน อาลเคาะลีฟะฮ์ นรม.บาห์เรน และครั้งหลังสุด คือ นายคอลิด อัลฟาห์ห์ รมว.กระทรวงพลังงาน ชาติอาระเบีย เป็นผู้แทนรัฐบาลชาติอาระเบียเข้าร่วมการประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรีพลังงานเอเชีย (Asean Ministerial Energy Roundtable-AMER) ครั้งที่ 7 ซึ่งไทยเป็นเจ้าภาพ ระหว่าง 31 ต.ค.-3 พ.ย. 2560

ไทยและชาติอาระเบียมีความสัมพันธ์ที่ดีทางการค้า โดยชาติอาระเบียไม่ได้ปิดกั้นความสัมพันธ์ทางการค้าและการทำธุรกิจระหว่างเอกชนทั้งสองฝ่าย และชาติอาระเบียยังเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 2 ของไทย ในตะวันออกกลาง โดยมูลค่าการค้าระหว่างกันเมื่อปี 2561 อยู่ที่ 8,777.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (284,292.84 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 1,535.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (49,207.81 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 7,241.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (235,085.03 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 5,706.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (185,877.22 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ข้าว เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องคอมพิวเตอร์ของเครื่องทำความเย็น สินค้านำเข้าสำคัญจากชาติอาระเบีย ได้แก่ น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ เชื้อเพลิงอื่น ๆ ผ้าฝ้าย แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

ด้านการท่องเที่ยว เมื่อปี 2561 มีชาวชาติอาระเบียเดินทางมาไทยรวมทั้งสิ้น 28,542 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวจำนวน 27,782 คน (ลดลงจากเมื่อปี 2560 ที่มีจำนวน 33,673 คน และเป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวจำนวน 32,807 คน) แม้ว่าทางการชาติอาระเบียยังมีคำสั่งห้ามคนชาติของตนเดินทางมาไทย แต่ชาวไทยมุสลิมที่ประสงค์ไปประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ที่ชาติอาระเบีย ยังได้รับการอนุมัติการตรวจลงตราต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยเมื่อปี 2561 มีชาวไทยมุสลิมเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์จำนวน 7,851 คน และเมื่อปี 2562 จำนวน 8,462 คน (ชาติอาระเบียกำหนดโควตาสำหรับชาวไทยมุสลิมที่ต้องการไปบำเพ็ญฮัจญ์ปีละ 13,000 คน) ปัจจุบันยังมีคนไทยพำนักอยู่ในชาติอาระเบีย ประมาณ 8,700 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีอายุระหว่าง 50-65 ปี ประมาณ 8,000 คน ซึ่งเดินทางไปทำงานในชาติอาระเบียก่อนที่ไทยจะมีปัญหาความสัมพันธ์กับชาติอาระเบียและพำนักอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันตกของชาติอาระเบีย ได้แก่ มักกะฮ์ เจดดาห์ และมะดีนะฮ์ ส่วนที่เหลือพำนักอยู่ในเมืองต่าง ๆ ทั่วชาติอาระเบีย อาทิ รียาด อัลโคบาร์ คามิสมุเซต นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาชาวไทยมุสลิมซึ่งได้รับทุนการศึกษา ระดับปริญญาตรีและปริญญาโทด้านศาสนาอิสลามและภาษาอาหรับจากรัฐบาลชาติอาระเบียรวมประมาณ 350 คน ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งในชาติอาระเบีย (เมื่อ ต.ค. 2562)

ความตกลงที่สำคัญระหว่างไทยกับชาติอาระเบีย ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (8 ก.ค. 2527) และความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติในส่วนของการบิน เก็บจากกิจกรรมของวิสาหกิจขนส่งทางอากาศของประเทศทั้งสอง (10 พ.ค. 2537)

สมเด็จพระราชาธิบดีซัลมาน บิน อับดุลอะซีซ อาลซะอูด
(King Salman bin Abdulaziz Al Saud)

ตำแหน่ง	ประมุขของรัฐ และผู้นำรัฐบาลซาอุดีอาระเบีย
พระราชสมภพ	31 ธ.ค. 2478 (พระชนมพรรษา 85 พรรษา/ปี 2563) ที่ริยาด ทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ 25 ของสมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลอะซีซ ปฐมกษัตริย์ผู้ก่อตั้งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ทรงเป็นผู้นำกลุ่มสมาชิกพระราชวงศ์ที่ถูกขนานนามว่า “Sudairi Seven” หรือ สูดัยรีทั้ง 7 (กลุ่มพระราชโอรสของปฐมกษัตริย์ที่มีพระประสูติกาลจากพระนาง อัสซา บินติ อะห์มัด อัสสูดัยรี) โดยทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ 6 จากทั้งหมด 7 พระองค์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี แนวทางวะฮาบี)
การศึกษา	ในราชสำนักซาอุดีอาระเบีย
สถานภาพทางครอบครัว	ทรงมีพระชายา 3 พระองค์ พระราชโอรส 11 พระองค์ (สิ้นพระชนม์แล้ว 2 พระองค์) และพระราชธิดา 1 พระองค์
ประวัติการทำงาน	
ปี 2497-2498	- ทรงดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการมณฑลริยาด ซึ่งขณะนั้นทรงพระชนมายุเพียง 19 พรรษา
ปี 2498-2555	- ทรงดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการมณฑลริยาดยาวนานถึง 48 ปี
ปี 2555	- ทรงดำรงตำแหน่ง รอง นรม.คนที่ 2 และ รมว.กระทรวงกลาโหม ในรัชสมัยสมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ หลังจากมกุฎราชกุมารสุลฏอน พระเชษฐาในพระมารดาเดียวกัน (สมาชิกราชวงศ์สายสุดัยรีอีกพระองค์หนึ่ง) สิ้นพระชนม์เมื่อ 22 ต.ค. 2554

ปี 2555-2557

- ทรงได้รับการสถาปนาเป็นมกุฎราชกุมารและ รอง นรม.คนที่ 1 ในรัชสมัย สมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ หลังจากมกุฎราชกุมารนะอีฟ พระเชษฐาในพระมารดาเดียวกัน (สมาชิกราชวงศ์สายสุดท้ายอีกรัชองค์หนึ่ง) สิ้นพระชนม์ เมื่อ 16 มิ.ย. 2555
- ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในฐานะผู้สำเร็จราชการแผ่นดินโดยพฤตินัย ระหว่างที่สมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์เสด็จไปรับการรักษาพระอาการประชวรที่พระฤๅษาก์ (หลัง) และโรคพระหทัย ที่โรงพยาบาลในสหรัฐฯ

ปี 2558

- เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดีพระองค์ที่ 7 ของซาอุดีอาระเบีย ต่อจากสมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ เมื่อ 23 ม.ค. 2558

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ทรงสามารถท่องจำอัลกุรอานได้ทั้งหมดตั้งแต่ทรงพระชนมพรรษา 10 ปี
- ทรงมีบทบาทเป็นคนกลางในการประสานความขัดแย้งระหว่างสมาชิกราชวงศ์ อาลชะอูดมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเจ้าชายที่มีจำนวนมากถึง 4,000 พระองค์ จึงทรงได้รับการยอมรับจากสภายะฮ์ในการเป็นที่ปรึกษา และทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกราชวงศ์ให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในรัฐบาล
- ทรงมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติและอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากการที่ทรงดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการด้านมนุษยธรรมของซาอุดีอาระเบียมาตั้งแต่ปี 2499 จึงทรงได้รับรางวัลยกย่องด้านมนุษยธรรมจากองค์กรในประเทศและต่างประเทศ เช่น บาร์เรน ฝรั่งเศส โมร็อกโก ปาเลสไตน์ ฟิลิปปินส์ เยเมน และสหประชาชาติ
- ทรงมีส่วนในบริษัท Saudi Research and Marketing Group (SRMG) มีสำนักงานใหญ่อยู่ในลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นบริษัทด้านสื่อสารมวลชนที่ใหญ่ที่สุดในโลกอาหรับ โดย SRMG เป็นผู้ตีพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอาหรับ Asharq Al-Awsat เผยแพร่ในต่างประเทศ และมีบริษัทในเครือตั้งอยู่ในซาอุดีอาระเบีย เป็นผู้ตีพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอาหรับ Al Eqtsadiyah และหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ Arab News เผยแพร่ในประเทศ
- ทรงได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์และรางวัลด้านวิชาการ The Kant Medal จาก Berlin-Brandenburg Academy of Sciences and Humanities ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก Islamic University of Madinah และปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ด้านการส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงจากสถาบัน Moscow State Institute of International Relations (MGIMO) กระทรวงการต่างประเทศรัสเซีย
- ทรงประสบความสำเร็จในการบริหารราชการมณฑลริยาดในห้วงที่ทรงดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการมณฑลริยาด โดยทรงพัฒนาริยาดจากเมืองขนาดกลางให้เติบโตจนกลายเป็นเมืองหลวงที่มีความมั่งคั่งอีกเมืองหนึ่งในภูมิภาคและเป็นศูนย์กลางการเดินทางและการค้าของประเทศ

- เมื่อ ส.ค. 2553 ทรงเข้ารับการรักษาผ่าตัดพระปัฐิภคณัฐภคิ (กระดูกสันหลัง) ที่โรงพยาบาลในสหรัฐฯ นอกจากนี้ พระพาหา (แขน) ข้างซ้ายของพระองค์ ไม่สามารถทำงานได้ปกติ และต้องเสด็จทำกายภาพอย่างต่อเนื่อง
  - เมื่อ ก.พ. 2558 ปรากฏรายงานอ้างว่าทรงพระราชทานเงินให้เจ้าหน้าที่รัฐบาล กองทัพ มูลนิธิและสมาคมต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งประชาชน เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของพระองค์ มูลค่ารวมกว่า 32,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
  - ทรงมีทวิตเตอร์ภาษาอาหรับส่วนพระองค์ @KingSalman ตั้งแต่ปี 2558 มีผู้ติดตามประมาณ 7.85 ล้านคน
  - ทรงได้รับการระบุจากนิตยสาร Times เมื่อ 16 เม.ย. 2558 หลังจากทรงขึ้นครองราชย์ได้เพียง 3 เดือน ว่าทรงเป็น 1 ใน 100 ผู้นำประเทศทรงอิทธิพลของโลกประจำปี 2558 แต่การจัดอันดับประจำปี 2559-2562 ทรงไม่ติดอันดับ
  - นิตยสาร CEOWORLD เมื่อ 18 ก.ย. 2562 ระบุว่าทรงเป็นกษัตริย์ที่ร่ำรวยเป็นอันดับ 3 ของราชวงศ์กษัตริย์ทั่วโลก มีมูลค่าทรัพย์สินรวมประมาณ 18,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
-

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีของซาอุดีอาระเบีย

สมเด็จพระราชาธิบดี และ นรม.	King Salman bin Abdulaziz Al Saud
มกุฎราชกุมาร รอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหม	Crown Prince Mohammed bin Salman bin Abdulaziz Al Saud
ประธานสภาผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาสูงสุด (Grand Mufti)	Abdulaziz bin Abdullah bin Muhammad Al-Asheikh
ประธานสภาที่ปรึกษา (Majlis al-Shura)	Abdullah ibn Muhammad al-Asheikh
รมช.กระทรวงกลาโหม	Prince Khalid bin Salman bin Abdulaziz Al Saud
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Prince Abdulaziz bin Saud bin Nayef Abdulaziz Al Saud
รมว.กระทรวงพิทักษ์ชาติ	Prince Abdullah bin Bandar bin Abdulaziz Al Saud
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Prince Faisal bin Farhan bin Abdullah bin Faisal bin Farhan Al Saud
รมว.กระทรวงพลังงาน	Prince Abdulaziz bin Salman bin Abdulaziz Al Saud
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Prince Badr bin Abdallah bin Mohammed bin Farhan Al Saud
รมว.กระทรวงราชการพลเรือน	Sulaiman Al-Hamdan
รมว.กระทรวงพาณิชย์และการลงทุน	Dr.Majid bin Abdullah Al-Qassabi
รมว.กระทรวงสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Abdullah bin Amer Al-Sawaha
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการวางแผน	Muhammad bin Mazyad al-Tuwayjri
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr.Hamad Al Sheikh
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม และสินแร่	Bandar bin Ibrahim al-Khorayef
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม น้ำ และการเกษตร	Abd al-Rahman bin Abd al-Muhsin al-Fadhli
รมว.กระทรวงการคลัง	Muhammad bin Abdullah Al-Jadaan
รมว.กระทรวงกิจการฮัจญ์และอุมเราะฮ์	Dr.Mohammed Saleh bin Taher Bentin
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr.Tawfiq bin Fawzan al-Rabiah
รมว.กระทรวงการเคหะ	Majid bin Abdullah bin Hamad al-Hugail
รมว.กระทรวงสารนิเทศ	Turki Al-Shabanah
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา ศาสนสมบัติ และการนำอิสลาม	Abdullatif bin Abdulaziz Al Ash-Shaikh
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Walid bin Muhammad bin Salid al-Samani
รมว.กระทรวงแรงงานและพัฒนาสังคม	Ahmed bin Suleiman bin Abdul Aziz Al-Rajhi
รมว.กระทรวงกิจการเทศบาลเมืองและชนบท	Dr.Majid bin Abdullah Al Qasabi
รมว.กระทรวงคมนาคม	Saleh bin Nasser bin Ali Al-Jasser
รมต.แห่งรัฐ ด้านกิจการต่างประเทศ	Adel bin Ahmed Al-Jubeir

รมต.แห่งรัฐ

Prince Abdulaziz bin Abdullah bin Abdulaziz Al Saud

รมต.แห่งรัฐ

Dr. Ibrahim bin Abdulaziz Al-Assaf

รมต.แห่งรัฐ

Dr. Sa'ad Bin Khalid Bin Sa'ad Allah Al Jabri

รมต.แห่งรัฐ

Mohammad Bin Abdul Malek Al ash-Shaikh

รมต.แห่งรัฐ

Khalid bin Abdulrahman Al Eissa

รมต.แห่งรัฐ

Musaid bin Muhammad al-Ayban

รมต.แห่งรัฐ

Fahad Almubarak

รมต.แห่งรัฐ

Dr. Isam bin Saad bin Saeed

(ต.ค. 2562)